

omfang, som det vil være vanskeligt at opnå på anden måde. Mindretallet anfører desuden, at anvendelse af konfliktråd som alternativ til almindelig strafforfølgning vil medføre en langt hyppigere anvendelse af konfliktråd og derfor betydeligt mere omfattende kriminalitetsforebyggende virkninger samlet set.

Mindretallet bemærker, at forurettede i en række henseender allerede i det eksisterende retssystem har meget betydelig indflydelse på, hvad der kan og skal ske i en straffesag. For det første eksisterer der ingen generel anmeldelsespligt i Danmark: Forurettede kan i almindelighed selv afgøre, om han eller hun overhovedet vil anmelde en forbrydelse til politiet. Endvidere er privat påtale ikke et ukendt fænomen i dansk ret. Mindretallet mener også, at betinget offentlig påtale efter straffelovens § 275, stk. 2, giver forurettede en mere aktiv stilling i sagen. I sager med betinget offentlig påtale har den forurettede direkte rådighed over, om der skal indledes en straffesag eller ej. Derfor bør konfliktråd som alternativ til straf ikke afvises alene ud fra rent principielle overvejelser om den grundlæggende straffeprocess.

Hvis konfliktråd kan medføre en mildere straf – hvilket udvalget er enig om at støtte – vil det efter mindretallets opfattelse ikke være en afgørende principiel nyskabelse også at tillade, at konfliktråd kan være et alternativ til straf.

Mindretallet finder det desuden rimeligt og ønskeligt at udvide forurettedes »magt«, idet det vil styrke forurettedes retsstilling og give en øget mulighed for, at flere ofre restitueres ovenpå forbrydelsen, samt en øget tilfredshed blandt forurettede med forløbet af sagen og resultaterne heraf.

Det er dog klart, at der må være en grænse for, hvor meget »magt« forurettede kan gives, navnlig afhængigt af, hvor alvorlig en forbrydelse og straf der er tale om. Mindretallet anbefaler derfor, at konfliktråd ikke anvendes som alternativ for forbrydelser, hvor praksis er en ubetinget frihedsstraf på over 3 måneder, samt at der i første omgang alene iværksættes en forsøgsordning med konfliktråd som alternativ til korte, ubetingede frihedsstraffe på 3 måneder og derunder.

Mindretallet anfører, at de omfattende og efterhånden langvarige erfaringer fra Norge og andre steder med konfliktråd som alternativ til straf viser, at der ikke har været problemer med pression mod forurettede eller med, at gerningsmanden deltager på skrømt. Dette kan skyldes, at de sager, der er egnede til at blive behandlet i konfliktråd, er de mindst alvorlige sager begået af oftest unge kriminelle med ingen eller kun en begrænset kriminel fortid bag sig. Hertil kom-

mer, at de udenlandske og danske erfaringer tyder på, at mæglerens rolle og hele opbygningen af konfliktrådsordningen gør, at et forsøg på at spekulere i ordningen vil vise sig frugtesløst meget tidligt i forløbet.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 114-121.

3.7.2.3. Justitsministeriet er enig med flertallet i, at der er en række betæneligheder ved at indføre regler om, at konfliktråd kan træde helt i stedet for straf. Det drejer sig navnlig om forholdet til grundlæggende straffeprocessuelle principper om den forurettedes rolle i straffesagen, risikoen for, at der lægges et utilbørligt pres på forurettede (»samvittighedskvaler« mv.), hvis denne siger nej til at deltage i konfliktråd, og at gerningsmanden deltager i konfliktråd på skrømt alene for at undgå en sædvanlig straf. Af hensyn til forurettede er det væsentligt at undgå situationer, hvor en mægler må afbryde et konfliktråd, fordi det viser sig, at gerningsmandens deltagelse ikke er båret af et reelt ønske om at ville medvirke til en meningsfuld dialog om den strafbare handling.

Særligt med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at anvende konfliktråd som alternativ til straf i sager med unge lovovertrædere bemærkes, at dette vil kunne indgå i de samlede overvejelser i Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet om den fremtidige indsats på dette område.

Der henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

På baggrund af de hidtidige erfaringer med konfliktråd skønnes den foreslåede indførelse af en permanent og landsdækkende ordning med konfliktråd at medføre årlige omkostninger for politiet på ca. 15 mio. kr. Hertil kommer engangsudgifter på ca. 4 mio. kr.

Merudgifterne ved ordningen vil blive afholdt inden for politiets eksisterende rammer.

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.